

Szírén

[2013. február]

Menekülni akart tán, de a dalban
egykor talajt talált. Kinek se anyját,
se apját nem ismered, sem tudását,
azt megmutatta messziről a dallam.

Halacska volt, hogy még a fájdalomból
is ki tudjon úszni. És szárnya nőtt,
hogy átérje a tengert s levegőt,
s ha fogy az ének, legalább a jobb kor

pótolja a szellemet. Orfeusz még
a halált is túl tudta énekelni, –
de mi már őt hordjuk, a zene csendjét.

Ami szó nélkül elfogy, betelni
csak az tud. Ma a némaság s a dallam
egy házban lakik és felfoghatatlan.

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Báthori Csaba

Látó Szépirodalmi Folyóirat